

enig med det ærede Medlem i hans Standpunkt over for Apotekerne; thi Socialdemokraterne ere det eneste Parti, der her i Landet som Parti have bragt Spørgsmaalet frem, og som, naar Sagen har været bragt frem til offentlig Diskussion, have staaet paa det Standpunkt, at Monopolet burde høves. Medens jeg er ganske enig med ham i, at dette burde ske til Fordel for den almindelige Befolkning, er jeg ikke enig med ham i hans Standpunkt over for Jagprøverne. Det er rigtigt, som det er lagt, at Lovens Fremkomst skyldes en Kommission, som er nedlagt af Regeringen, og hvortil Rigsdagen har bevilget de fornødne Midler, for at den kunde udføre sit Arbejde. Ministeren siger i sin Motivering til det Lovforslag, som han nu har forelagt i Henhold til den Betænkning, som Kommissionen har afgivet, og som kun er meget lidt afvigende fra det Udfast til Lov, som Kommissionen har udarbejdet, at det paa enkelte Omraader ikke er uden en vis Betænknelighed, at han er gaaet til Forelæggelsen af dette Lovforslag. Man erfarer ikke nærmere, hvori Ministerens Betænknelighed egentlig har bestaaet, om han har haft Betænknelighed over for den Almagt, som Kommissionens Betænkning søger at udruste ham med, eller om det er de Byrder og Besværligheder, som temmelig sikkert ville følge af den vidtdeelte Dispensationsret, han faar i sin Haand, der have gjort ham betænkelig over for Lovforslaget. Mig forekommer det imidlertid, at der er et Forhold som burde have gjort den ærede Minister betænkelig ved at lægge dette Lovforslag paa Tingets Bord, saaledes som det er, saa lidet afvigende fra Kommissionens Lovforslag, som Tilfældet er. Det er nemlig dette — og det har ikke været omtalt af nogen af de ærede foregaaende Talere — at Kommissionens Flertal selv erkender, at Lovforslaget er et Eksperiment for at komme til Visshed om Berettigelsen af den Tro, der er til Stede blandt Haandværkerne paa noget, med Hensyn til hvilket man ikke er vis paa, hvorvidt det er rigtigt eller urigtigt. Kommissionens Flertal erkender, at man ikke er vis paa og ingen Erfaring har for, at det, man her vil have gennemført paa Næringsvæsenets Omraade — navnlig de tvungne Jagprøver, som man mener, skulde hjælpe og styrke Haandværket — vil medføre de Goder, som Haandværkerne have faaet Tro paa, at de ville medføre. Man siger da, at det er bedre, at de ad Erfaringens Vej komme til Overbevisning om, at de ere paa Viltspor, end at de skulle vedblive at have denne Tro, og at Lovgivningsmagten ikke skal stille sig hindrende i

Vejen for, at dette, som de tro, er et Gode, kan opnaas derved, at dette Forslag ophøjes og stadfæstes til Lov. Jeg tror, at en ansvarlig Minister ikke burde have fremlagt paa Tingets Bord et Lovforslag, som erkender sig at være et Eksperiment paa det allervæsentligste Punkt af Lovgivningens Omraade. Der burde have været et andet Grundlag, forekommer det mig, der burde være noget mere stabilt at holde sig til i saa Henseende, end den Erklæring fra et Flertal, som selv erkender, at dette Lovforslag er et Eksperiment paa de væsentligste Omraader, samtidig med, at man erkender, hvad der er omtalt af en æret Taler her, at i det eneste Land, hvor de tvungne Jagprøver vare indførte, nemlig Østrig, er man allerede fuldstændig paa det rene med, fra alle Sider — ogsaa dem, som have forvaret dem fra først af — at de tvungne Jagprøver ere utilfredsstillende, og at Haandværket paa dette Punkt har lidt en fuldstændig Skuffelse. Derfor forstaar jeg ikke, at den ærede Minister ikke har haft sine store Betænkneligheder ved at lægge dette Forslag paa Tingets Bord saaledes, som det er, da der dog bag ved ethvert Lovforslag, som denne Minister har ført frem, altid har staaet en Mand, som er rede til at forsvare ethvert Punkt i sine Lovforslag, og til at sætte noget ind paa at føre dem igennem.

Det erkendes af Kommissionen i dens Motivering af Lovforslaget, at det er Storkapitalen og Storbedriften, som man bør bekæmpe fra de mindre næringsdrivendes Side. Det er den, siger man, som er Skyld i de Ulykker, der i Tidens Løb have ramt de mindre næringsdrivende, som har stabt den fortvivlede Stilling, som baade de næringsdrivende og Arbejderne for Djæbliffet ere i. Kommissionen har tydelig og klart udtalt, at den hensynsløse Udnyttning af Arbejdskraften har stabt et besiddelsesløst Arbejderproletariat og derved gjort Tilstanden usikker paa Næringsvæsenets Omraade. Det er ret betegnende at høre konservative Mænd udtale en saadan Dom over det System, som nu i en Række af Aar har været Grundlag for vor Produktion, det er ret betegnende at høre dem udtale det samme, som vi, der staa paa et langt mere yderliggaaende Standpunkt, i en Række af Aar have paastaet, nemlig at det er Skyld i alle de Ulykker, som man beklager, have ramt vort Samfund. Fra alle Sider har man raabt paa, at Frihed paa Erhvervslivets Omraade netop var det, som krævedes, for at Dygtigheden kunde komme frem i tilbørlig Grad — nu kommer man og siger, at man er gaaet for